

Avant!

Órgan antifeixista de l'Alt Penedès

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA - RAMBLA PI I MARGALL, 23

Sense un autocontrol rigorós i unes normes concretes no es guanya una guerra ni una revolució ni tan sols una partida d'escacs.

Volem un govern que governi, que acabi amb el desori de la rera-guarda, que consolidi la revolució i que prepari el demà del país.

LA REVOLUCIÓ INTEL·LIGENT

Per damunt de tots els punts de vista de partit hem de procurar que la nostra revolució entri en el període constructiu d'una manera definitiva. A França, després de l'entredesament dels revolucionaris, després de les jornades de Lyon, després de l'extinció dels girondins, vingué el punt dolç de la consolidació, de l'orientació cap a unes normes concretes i dretureres. Rússia, després del caos al camp, de la desorga-

nització dels transports, de Denikin, de Koltchak, i de la fam provocada pel bloqueig capitalista, vingué la Nova Política Econòmica i els Plans quinquennals. Al nostre país, després de la destrucció del feixisme interior i de la substitució dels elements de l'organització capitalista, baldament la guerra encara duri, ha de venir un govern que governi, que dicti normes que es compleixin, que orienti i consolidi la nova economia,

la nova vida, sota un règim de llibertat. Concretament: després de la revolució inexorable, avassalladora, sagnant com totes les revolucions, ha de venir la revolució intel·ligent, profunda, que arribi a les arrels, a l'entranya de tot allò que queda del passat.

La transformació radical que s'ha d'operar damunt el país per obra i gràcia d'aquesta revolució intel·ligent, haurà d'organitzar primerament les finances, organització necessària inclús en sistemes proletaris. Actualment el règim fiscal de l'Estat no té cap base sòlida. Fonamentat en normes capitalistes i subvertides aquestes totalment, les contribucions no són pagades ni al camp ni a la ciutat. Les empreses industrials són col·lectivitzades, les grans propietats rurals són incautades pels camperols, els transports per carretera no renden perquè autos i camions són requisats per usos de guerra o de les organitzacions sindicals i polítiques. Cal crear els substitutius de tots aquests impostos, cal omplir aquests buits que ara existeixen en els ingressos de l'Estat.

Conjuntament amb les finances, és precís estructurar l'economia pública. Impulsar la creació de noves indústries, limitar la importació i incrementar l'exportació, procurar per tots els mitjans que el país es valgui a sí mateix. Estudiar, crear, forjar nous elements de riquesa.

Tampoc no s'ha de negligir l'estímul a l'agricultura. El nostre país té immillorables possibilitats en l'ordre agrari.

Respectar, ajudar, facilitar mitjans econòmics als camperols és consolidar la post-revolució. Si hom volgués fer assaigs agosarats al camp, assaigs que topessin amb la idiosincràsia del pagès, que el decepcionessin, que li fessin creure que la revolució l'atropellava, a ell que sempre ha estat atropellat, les conseqüències serien fatals per tots. Si la classe camperola està estemordida, opresa o simplement descontenta, el camp es despobla, la producció agrícola minva. I a una producció agrícola decreixent correspon una riquesa pública en decadència.

I encara, d'una manera especialíssima, caldrà orientar, dirigir, fixar, responsabilitzar el règim de treball. Que no cregui ningú que acabada la guerra, i encara menys ara abans d'acabar-la, el treball pot ésser organitzat a caprici d'organitzacions sindicals o de parers unilaterals. Sense un sentit totalitari que enclogui una voluntat fermíssima de treballar molt, no redreçarem el país, no consolidarem la revolució. Després de la guerra s'haurà de treballar força i bé. No podrà ésser allò de mirar qui atenyerà més avantatges econòmics ni qui treballarà menys hores.

Per damunt de tot, un govern que governi, un govern que en la guerra es prepari per a la pau, un govern que estudiï els problemes nous i es prepari per a resoldre'ls, un govern que iniciï el període decididament intel·ligent de la revolució.

El feixisme internacional quedarà ensorrat definitivament amb l'esforç de l'Espanya antifeixista. Quan la diplomàcia burgesa internacional parla d'armistici a Espanya, fa el mateix fàstig que quan deixà morir Abissínia sota la grapa del feixisme italià.

Vida de l'Hospital Comarcal Edicions "Avant!"

Aquesta institució benèfica, orgull de la vila, té avui un cos facultatiu especialitzat que dirigeix el Dr. Camplonch, i el personal auxiliar competentíssim a càrrec de la infermera titular Srta. Maria Casanoves, que exerceixen les respectives funcions amb zel i entusiasme exemplars.

Les necessitats de l'Hospital són ateses amb la màxima pulcritud i podem assegurar sense perill de caure en exageració, que el nostre primer establiment benèfic pot posar-se a l'alçada dels millors i citar-se com a organització modèlica entre els de la seva categoria.

Hem tingut ocasió de parlar amb gent hospitalitzada i ens ha estat possible de recollir paraules d'encomi per als metges benemèrits i per a les abnegades infermeres, que presten uns serveis tan dignes de lloança, del doble punt de vista professional i humanitari, majorment si prenem en consideració les circumstàncies actuals que comporten més increment de feina i de responsabilitat que mai.

Per a demostrar l'alt interès que el personal auxiliar del nostre centre benèfic posa en l'exercici del seu comès, hauríem de dir únicament que després de les múltiples hores de servei inherents a les exigències hospitalàries d'avui, encara troben temps per a dedicar a l'estudi i cursar els ensenyaments tècnics organitzats i professats pel Dr. Porta amb la col·laboració dels Doctors Viarnés, Camplonch i Sabater de

la nostra vila, que tant de bé i tant de profit han de portar a Vilafranca.

El cens de l'Hospital, ens ha dit amablement la infermera directora, és difícil d'establir perquè queda subordinat a un conjunt de factors d'ordre inestable. Els malalts augmenten i disminueixen segons les contingències de l'any. En l'actualitat la xifra dels acollits és d'una cinquantena entre malalts de la vila i malalts de la comarca. D'altra banda, clar és el dia que no hem de lamentar la presència de ferits promoguts per accidents d'auto.

La conversa amb la senyoreta Maria, com familiarment li diuen a l'Hospital, resulta molt agradable i també són molt interessants les dades que ens facilita sobre la marxa de la casa. Però no hem volgut cansar més la seva benvolent atenció i hem donat ràpidament per acabada la nostra visita a l'Hospital, sense renunciar, però, a insistir sobre aquest tema un altre dia, amb el deteniment i la profunditat que la matèria exigeix. Cal que tothom sàpiga què és l'Hospital Comarcal de Vilafranca, i com funcionen els serveis que té muntats. És la millor manera de retre-li l'homenatge que mereix amb tots els honors.

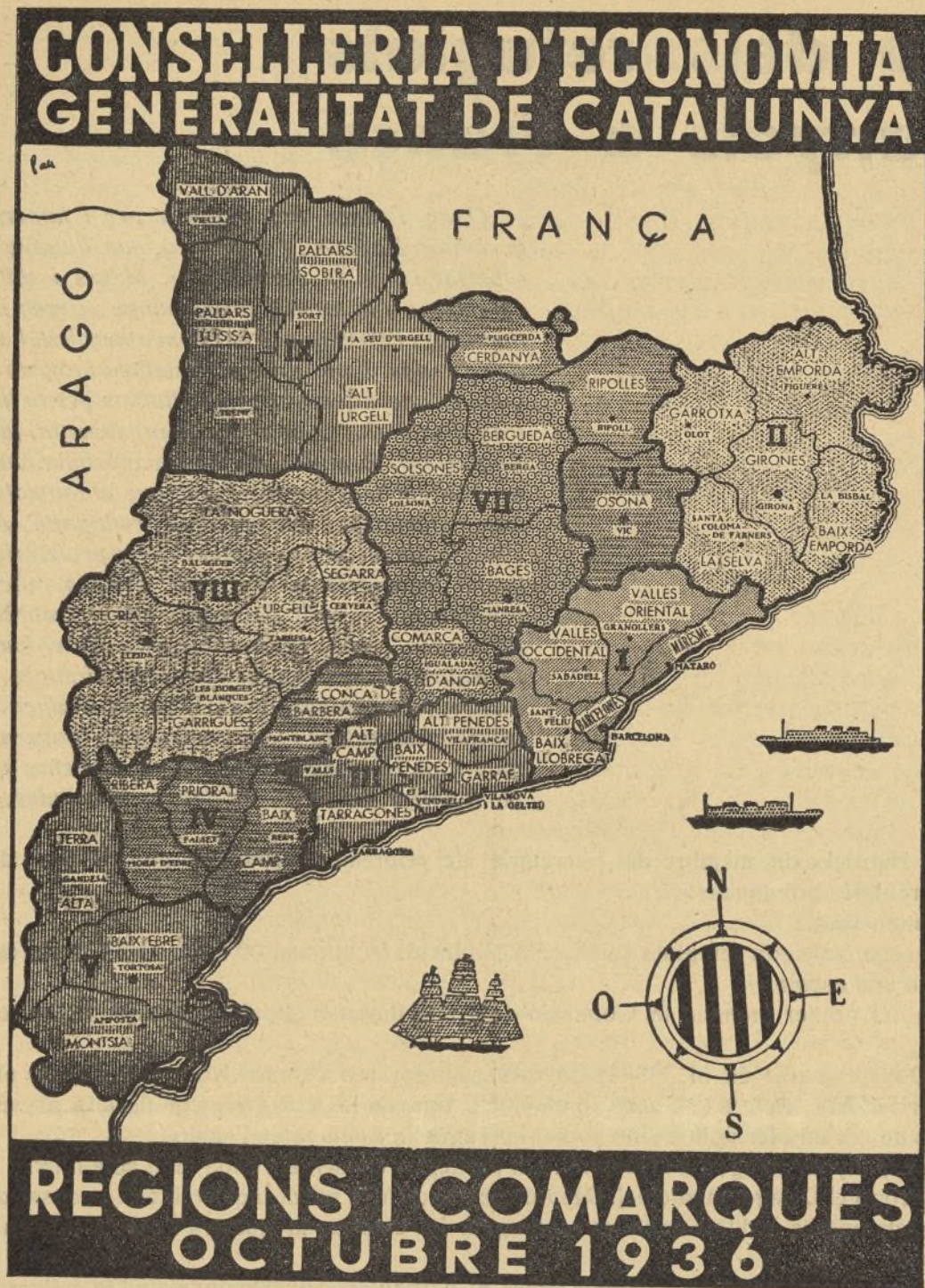
El proletariat hispànic lluita per la llibertat dels pobles.

L'aparició del nostre periòdic ha estat rebuda cordialment per l'opinió antifeixista del Penedès. Són nombroses les felicitacions amicals que hem rebut per la seva presentació, per la seva orientació i pel fet de publicar-lo. La redacció d'AVANT! agraeix sincerament totes aquestes mostres d'afecte i es disposa a fer-se'n mereixedor cada dia més.

I com que té la noble ambició de representar la Vilafranca que treballa, que pensa i que vol excel·lir, es proposa ara de receir en una realització temps ha cobejada per les promocions vilafranquines d'idees d'avantguarda. Ni en temps de guerra no s'ha de negligir el conreu de l'esperit, perquè les inquietuds espirituals ajuden a construir tot allò que és necessari posar en peu un cop la pau regna de nou.

Anem a preparar la publicació d'unes edicions que donin to a Vilafranca i que ens facin quedar bé als que redactem aquest full periòdic. Es titularan "Edicions Avant!". No ens comprometem a una publicació periòdica perquè desconeixem, de moment, les nostres possibilitats. El primer volum serà una bella obra del company Rodolf Llorens que duu per títol "La ben nascuda". Els subscriptors d'AVANT! tindran una rebaixa sobre el preu de venda per al públic i des d'ara n'admetem subscripcions.

Iniciarem aquestes edicions a finals d'any. Més endavant ja informarem els nostres lectors sobre el particular, però des d'ara afirmem que el llibre de Rodolf Llorens voldrà ésser llegit per tot vilafranquí que s'estimi i per tota persona que segueixi el moviment intel·lectual de Catalunya.

La Generalitat ha fet una divisió territorial de Catalunya sota l'aspecte econòmic. Segons aquesta divisió el nostre Penedès passa a dependre de Tarragona, tal com figurava en el projecte de vegueries de la Comissió de Divisió Territorial de la Generalitat.

Ara en adaptar el projecte al·ludit a un aspecte de la vida catalana, no han estat tingudes en compte les objeccions que hom hi havia fet. Esperem que, ben aviat, quan, finida la lluita actual contra el feixisme, puguin ésser discutides serenament i fixades d'una manera definitiva les coses, ens serà possible de reivindicar per al Penedès a ésser allò que sempre ha estat: una comarca d'enllaç entre Barcelona i Tarragona.

Qui pensa ara, a l'hora del perill, en un separatisme que seria una covardia? Només n'hi ha d'haver un de sentiment separatista: el de deslligar l'Espanya nova de l'Espanya negra.

Impressions de Madrid en guerra

El company Esteve, junt amb altres companys de la nostra vila anà a Madrid el dia 27 del proppassat novembre, per a col·laborar en els treballs d'evacuació de la població civil. Al seu retorn, l'anarem a saludar i ens donà impressions de la seva estada a la capital de la República.

—...?

Sortírem de la vila una caravana de cinc autocars, a les 11 del vespre del dia 27, fent el viatge sense cap contratemps, fins a València. Arribats a la capital de llevant, amb una forta

pluja, començarem a experimentar els primers indicis de la guerra i de l'efervescència del front de Madrid, puix que, malgrat i el mal temps veiérem gran nombre d'individus armats que circulaven per la via pública. Per donar-nos encara més senyals, l'endemà al vespre, mentre esperàvem l'hora de sopar, funcionaren les sirenes d'alarma. Seguidament es van apagar tots els llums i al cap d'uns moments, féu acte de presència un aparell feixista, que tornà a desaparèixer aviat.

El dia següent, continuàrem el viatge fins a Tarascón, on ens adreçarem a una fonda, en la

qual ens van dir que per a poder donar-nos dinar, era necessari presentar una autorització de la Comandància. Hi férem cap, a tramitar-ho i allà remarcàrem, amb sorpresa, que s'usava paper moneda de 25 i de 50 cèntims, el qual, ens digueren que havia estat posat en circulació per l'Ajuntament del dit poble. Després d'haver dinat, es continuà el viatge fins al lloc del destí.

—...?

L'arribada a Madrid, em va causar la impressió pròpia d'estar en una gran guerra. Pels carrers es veia circular molta gent, principalment soldats i milicians. Edificis completament enderrocats; trasllat de dones i criatures que havien estat ferides per la metralla de les bombes que llencen els criminals aparells italians i alemanys, donaven un aspecte desolador de guerra incfua i salvatge.

Al cap de dues hores d'haver arribat a Madrid i tenint ja tramitada la documentació necessària per a procedir a l'evacuació, ens arribàrem fins el local social de la C. N. T., on vam ésser ben rebuts pels dirigents, els quals ens acompanyaren per Madrid. Pel camí es sentiren uns trets, als quals els nostres acompanyants no donaren importància, per tractar-se de «pacos».

A la Porta del Sol, amb tot i què l'enllumenat públic estava apagat en aquells moments, amb l'ajut de la llum de la lluna poguérem copçar la importància dels estralls del bombardeig de dies abans. Dóna idea de la potència dels artefactes, el fet que un d'ells fins arribà a traspasar els suports del túnel del Metro.

L'endemà, en tenir els autocars carregats de gent emprenguérem de nou el viatge, ara de retorn.

—...?

A desgrat de tot, vaig sortir de Madrid més optimista que mai. Uls pensen el gran esperit de lluita i llibertat que hi ha en la gent que defensa la capital...! Madrid serà la tomba del feixisme! No passaran! diuen els herois que defensen la capital de la República. I jo, després d'haver estat amb ells tan sols unes hores, crec i repeteixo que ni els assassins militars, ni els criminals de la reacció, ni la canalla del feixisme internacional, no podran enderrocar aquesta causa tan gran, tan noble i justa com és la causa d'aquest poble conscient i lleial!

L. H. Z.

Farré - perruquer: Telèfon 222

La propaganda de la Generalitat a París

El dia 8 a la nit el Comissari de Propaganda de la Generalitat de Catalunya que es troba a París i el representant de l'esmentat Comissariat en aquella ciutat, varen ésser invitats al sopar que anualment fa la premsa anglo-americana al restaurant «El Lido». Els representants catalans varen ésser instal·lats a la taula de la presidència, al costat del ministre Pierre Cot i del Senador ex-primer Ministre Paul Boncour. En el transcurs del sopar els delegats de la Generalitat parlaren extensament sobre els esdeveniments d'Espanya i tingueren entrevistes amb els directores de gairebé tots els diaris

anglo-americans. Per donar idea de la simpatia que despertà la presència dels delegats catalans a la reunió cal esmentar que els hi fou dedicat un número de programa, amb un parlament del «speaker», dient que anava en honor dels representants a París de la Generalitat de Catalunya.

La mateixa nit i en un altre local tingué lloc una controvèrsia entre els representants dels «Social Cristians» francesos, director de «L' Aube», F. Kay i el representant català Lleó Dalry i el representant basc Picavea, diputat a Corts. La controvèrsia fou sobre les mesures preses a Espanya en els afers religiosos. Picavea i Dalry demostraren que les realitzacions socials portades a terme per la Revolució, malgrat la crema d'algunes esglésies, estan més prop del veritable esperit del cristianisme que les prèdiques sofisticades dels arquebisbes. El delegat basc i català foren efusivament felicitats per les brillants intervencions.

El mateix dia al matí, el Comissari visità Pierre Cot en el seu departament ministerial, mantenint amb ell una conversa política de llarga durada i de gran interès. En el transcurs d'aquesta visita el Ministre de l'Aire ha afirmat la seva simpatia per Catalunya i especialment pel seu President Lluís Companys.

Ha causat sensació l'interviu publicada al «Petit Journal» on el Comissari de Propaganda denunciava les maniobres de l'imperialisme germànic a Espanya. A aquest efecte s'ha publicat en l'interviu la traducció d'un capítol del llibre del professor alemany Banfe, en el qual es manifesta cruament la veritable intenció d'Hitler: «Espanya és la natural aliada d'Alemanya».

Prosseguint també en aquestes tasques de propaganda l'historiador Bosc Gimpera ha fet gestions per tal de que fos concedida la Gran Sala del «Jeu de Paume», per celebrar-hi l'exposició d'Art Català dels segles XV i XVI. La sala en principi està cedida i solament manca una intervenció del Comissari prop del Ministre de Belles Arts perquè sigui definitivament aconseguida.

L'exposició antifeixista que té lloc en els salons de l'oficina espanyola del turisme a París, organitzada conjuntament per l'Ambaixada i per la Delegació del Comissariat de Propaganda té un èxit esclatant. Grans multituds desfilen diàriament per presenciar les magnífiques realitzacions de Peinado i Serf.

Per altra part la Cobla Barcelona enviada per la Generalitat a l'objecte de donar a conèixer la nostra música popular fa un viatge triomfal. Actualment es troba al nord de França, on dóna un concert diari.

En resum podem afirmar que l'heroica resistència de Madrid, les brutalitats del feixisme italo-germànic i l'hàbil propaganda que exerceixen els nostres organismes a l'estranger, l'ambient internacional evoluciona favorablement per la nostra causa.

Els obrers de Catalunya, a l'hora de reconstruir damunt el caliu de la guerra, l'edifici de l'Espanya proletària sabran tenir la unitat i el sentit comú que ens ha de fer reeixir definitivament.

Prop dels refugiats espanyols a França

Quan França fou atacada per l'imperialisme germànic clamava, i tenia raó, que lluitava per la llibertat i per la democràcia. Milers i milers de catalans i d'homos de tot Espanya anaren a donar llur sang i llur vida per la França heroica. I ara, per què França, amb govern socialista i tot, no es vol adonar que nosaltres també lluitem per la llibertat, i en lloc d'ajudar-nos lleialment inventa, junt amb Anglaterra, fórmules de transacció humiliants que no podrem acceptar mai? Per què ni tan sols tracta humanitàriament els nostres refugiats? Aquesta França oficial no és aquella França proletària de les grans revolucions. Aquesta França oficial no representa l'esperit del poble obrer francès absolutament al costat de l'antifeixisme. En el fons Blum fa traïció al seu poble. Pel poble francès, germà nostre, tot el nostre afecte. Per la França oficial, ultraconservadora i temorenca, amb govern socialista i tot, res més que el tracte de veïns que, per compliment, no es poden deixar de saludar.

Diu Henri Levin, membre del Secretariat del «Bureau International pour le Droit d'asile et l'aide aux refugiés politiques»:

«Som a Dax.

160 espanyols són refugiats en aquesta població. 60 infants, 30 homes i 70 dones es troben instal·lats a una escola.

Des del primer moment la Comissió de solidaritat amb el poble espanyol ha fet tot el que ha pogut.

A Dax, el batlle és M. Milliès-Lacroix, senador reaccionari. No manifesta cap simpatia, com es pot suposar, envers la Comissió d'ajut als refugiats. De bell principi declarà que el socors als exiliats no era un afer polític sinó social i prengué la iniciativa de l'«ajut».

Els espanyols mengen a l'Hospital. Un particular els serveix cada matí cafè i llet.

Interrogo el Delegat municipal. Després de parlar-hi la meua inquietud és en pensar on seran transferits els pobres exiliats quan es reprenguin les classes, ja que ara l'escola està en període de vacances.

No trobo cap resposta concreta sobre el particular. Aquesta inquietud fa créixer la meua curiositat. Indago, en fi, que potser seran instal·lats a una vella fàbrica, un edifici de fusta, abandonat a l'entrada de la població.

M'hi faig conduir.

Quina desolació! Gens de foc ni manera de fer-ne. Hi fa una temperatura glacial. Què serà quan l'hivern estarà més avançat?

Amb tot, a la població hi ha hotels ben construïts, tancats per manca de negocis. Seria fàcil d'organitzar l'alberg d'una manera intel·ligent i humana.

Però els amics de l'alcalde creuen que això seria entelar la fesomia turística de Dax.»

Veus açí la França oficial, la França que, si els refugiats fossin feixistes, els tractaria a cos de rei.

Nota del Comissariat de Propaganda

Aquests moments que són de prova per tots els elements antifeixistes, fa que aquest Comissariat de Propaganda estigui alerta per qualsevol fet que es pugui interpretar de poca lleialtat al règim que estem vivint. Per tant, en aquestes hores decisives per al poble de Catalunya i Espanya, no podem acceptar la tònica d'indiferència que es vol donar en aquests moments difícils: O són amb nosaltres, o són contra nosaltres i no ho podem acceptar, perquè llavors la nostra pregunta serà; ¿què has fet a favor de la guerra? No n'hi ha prou en comentar-la. S'ha de viure, i, si cal, viure-la de més a prop, fins a fer-la amb l'arma al braç i que cada bala sigui un objectiu. No són pas moments de

vacil·lació mentre hi ha germans nostres que moren abraçats a les boques dels canons enemics, altres els cossos destrossats per la metralla feixista, dones deshonrades pels requetés i infants afusellats indignament. Cal que no hi siguin els uns sols. Hi tenim d'ésser els uns i els altres i així donarem prova de no ésser uns emboscats en aquests moments de tanta duresa que porta la guerra provocada per la reacció i el capitalisme.

És per això que aquest Comissariat de Propaganda, mantindrà amb tota l'energia i la tensió que l'hora reclamen i si per qualsevol moment algun enemic es manifestés en un altre sentit que no fos netament antifeixista no caldrà que s'interposin precés ni perdons que la sentència del Tribunal Popular serà inexorable.

Per tant, esperem l'exacte compliment de tot el poble de Vilafranca de les disposicions que es donin del nostre Govern, únic responsable en aquests moments, cosa necessària per a guanyar la guerra.

La nostra guerra vista pel món NOTICIARI

L'ajut que el feixisme internacional presta als sanguinaris traïdors d'Espanya, ha produït fonda reacció entre els veritables italians, que malgrat la dura repressió que es veuen obligats a suportar, aixequen la més enèrgica protesta contra la malvada acció de les hostis mercenàries de Franco. Per aquest motiu sofreixen presó i exili molts obrers i fins i tot burgesos.

Entre altres exemples de fermesa, citarem el que dies passats oferí el company Romuald Constanci, al preferir ésser brutalment apallissat per la policia abans que retractar-se de la pública manifestació de protesta que acabava de fer, contra els crims del feixisme a Espanya. El seu delictes va consistir en dir el següent:

«Itàlia ha estat sempre el país que més ha lluitat per la llibertat, donant per consegüent el major nombre d'homes d'idees avançades. Avui ens horroritzem al veure que són objecte d'aprovació per part del feixisme els majors crims de lesa humanitat. Si Garibaldi i altres lluitadors del segle XIX aixequessin el cap morrien de vergonya a davant de tants atropells i sadisme.»

No tot és podrit a Itàlia.

«Komsomolskaja Prawda» de Moscou fa una crida emocionant als defensors de Madrid. Estableix un paral·lel entre els nostres herois i els de la revolució soviètica. Diu, entre altres coses:

«En els dies d'octubre del 1919 l'enemic es trobava a les portes de Petrograd, el bressol de la revolució proletària. No ens dèiem milicians sinó soldats de l'exèrcit roig, però també nosaltres llavors joves obrers havíem abandonat feia pocs dies els nostres tallers. Ben sovint la nostra única arma era el fusell i no teníem prou municions. Quan no teníem més bales lluitàvem amb la baioneta.»

El dia 20 d'octubre els blancs havien pres Pawlowsk i Dietskole Sielo. Els regiments enemics van perèixer en els suburbis de Petrograd. Les columnes obreres sortiren cap el front en tramvies.

Les bandes de Judenicz, igual a les de Franco, tenien armament pel diner de les intervencions estrangeres. Però al front de les columnes blanques, armades fins a les dents, hi havia el proletariat de Petrograd que oposava el valor inesgotable i l'heroisme abnegat dels fills del poble.

Seguint l'exemple dels comunistes foren armats tots els «komsomolcy» de més de 16 anys. En aquells dies no restava ningú en els tallers. Els «komsomolcy» tancaren els comitès de fàbrica i posaven un rètol dient: «Tots hem marxat cap al front».

Les noies no s'allunyaven dels minyons. Més de 14.000 obreres defensaven amb abnegació la ciutat. Dues mil cinc centes noies marxaren al front com a infermeres i per carregar metralladores, «per detenir els que fugien, despreciar als covards». Tot fou decidit en una assemblea de dones de Petrograd. La majoria d'elles hauria pogut dir, a l'igual que Dolors Ibarruri: «És molt millor ésser la vídua d'un heroi que no la dona d'un covard».

El Butlletí d'informació del Comitè Internacional de socors per les víctimes del feixisme «Informatore Italiano», publica les següents notícies que ens donaran idea de l'activitat de les cèl·lules antifeixistes d'aquell país: «Reggio

Emilia». Amb motiu dels recents esdeveniments d'Espanya, s'observa l'inici d'un nou esperit combatiu entre les masses, que es tradueix en diverses subscripcions que es porten a terme, malgrat el perill que això representa per als obrers. Una sola subscripció entre els 120 obrers d'una fàbrica arribà a la xifra de 140 lires.

MILÀ.—Amb gran entusiasme s'obren subscripcions en favor dels republicans espanyols.

Entre les més importants s'ha de senyalar una de 1.500 lires recaptades entre petits comerciants i artesans. També s'han obtingut, per mitjà d'una subscripció entre els empleats de dos grans establiments de la ciutat i entre els operaris d'un magatzem, 1.100 i 500 lires, respectivament.

BOLONIA.—La xifra recaptada entre els elements de la població i obrers empleats de diversos establiments ascendeixen a 3.200 lires.

TORINO.—Els obrers d'aquesta ciutat, han cobert les places de pasquins i inclús alguns carrers cèntrics. En els esmentats pasquins es manifesten en contra de les mentides de la premsa feixista i condemnen la intervenció del feixisme internacional en favor dels rebels. S'han obert gran nombre de subscripcions.

GORITZIA.—Una subscripció en favor del front popular espanyol que s'ha portat a terme entre els camperols slowencs, ha produït fins a la data present 280 lires.

El govern feixista, demostra estar seriosament preocupat per aquesta activitat i per reprimir-la emprant els seus habituals procediments. En aquests últims dies la policia ha realitzat diverses persecucions a Trieste, a Milà i Roma, que han donat per resultat la detenció en massa de milers de ciutadans. Solament a Milà han estat exilats o enviats a la frontera més de 150 ciutadans, sense distinció de sexe ni edat.

L'actitud abnegada d'aquests companys és digne del més gran agraïment, ja que ells lluiten en un sector que és una perllongació del nostre camp de lluita comú.

Es troba hospitalitzat el jugador futbolista Enric Cortès d'aquesta vila, que el proppassat diumenge durant l'encontre corresponent al Torneig Local es jugà al camp del F. C. Vilafranca amb el V. A. C., sofrí una dislocació al genoll trobant-se força millorat.

Farré - perruquer : Secció econòmica

El dia 7 del corrent quedaren obertes les classes a l'Institut Milà i Fontanals pel curs 1936-1937.

Són en nombre de 150 els matriculats de la vila i forans que concorren al nostre primer centre docent.

Aprofitem aquesta avinentesa per a saludar el Professorat i alumnes, desitjant-los forces encerts.

Farré - perruquer : Secció luxe

Al camp local, a les onze del matí del proper diumenge jugaran el reserva del F. C. Vilafranca i les Joventuts Socialistes l'últim partit corresponent a la primera volta del campionat local, que tan d'interès ve despertant entre l'afició.

Avui s'ha efectuat l'enterrament del que fou funcionari municipal Angel Camí i Vives, fem extensiu el nostre condol a tots els familiars especialment als companys fills del finat, Angel i Joan.

Farré - perruquer : Angel Guimerà, 34

Víctima d'un atac de meningitis ha deixat d'existir, al nostre hospital, la xamosa nena Carme Carmona que degut a la lluita que sostenim amb aquesta púrria de militars sense cor, tingué d'ésser refugiada a la nostra vila.

Sentim sincerament la seva mort.

Gràfiques Cuscó : Telèfon 252 : Vilafranca del Penedès

Els nostres adversaris, representants de la civilització

Mútua d'Assegurances del Penedès

contra els accidents del treball

Intervinguda per la
Generalitat de Catalunya

Col·lectivitats, Cooperatives i Industrials:

Assegurant els accidents a aquesta Mútua, defenseu els vostres interessos, enfortiu l'economia penedesenca i reduïu les vostres despeses.

Rambla Pi i Margall, 26 - Vilafranca del Penedès - Telèfon núm. 68

Farmàcia i Centre d'específics

J. Bosch

Cort, 21 - Telèfon 172 X
VILAFRANCA DEL PENEDÉS

Estació de servei Vilafranca

Lubricants
Gasolines
Reparacions

Prat de la Riba - Vilafranca del Penedès - Telèfon 74 R

**Demaneu sempre
l'insuperable**

Vermut
Martini Rossi

Dipòsit:
Constitució, 50
VILAFRANCA

Ultimes novetats

Rafecas

A. Guimerà, 18 i 20
Vilafranca del Penedès

Empreu els

Blaus "La Rosa"

Marca registrada

són els millors

Fabricant: JOAN ROMAGOSA - Vilafranca del Penedés

CASA FARRÉ

NOVETATS PER A SENYORA

SEDERIA, LLANERIA, LLENCERIA I GÈNERES DE PUNT - Especialitat en gèneres per a dols

Cort, 11 i 15 i Indústria, 14 - Telèfon 155
VILAFRANCA DEL PENEDÉS

Fàbrica d'Anisats i Licors

LA SALA

Antoni Saumell

PLA DEL PENEDÉS

Queviures:

Agustí Rius

Neules:

Agustí Rius

Turrons:

Agustí Rius

Carrer 14 d'Abril, 32

Vilafranca del Penedés

IMPORTACIÓ - EXPORTACIÓ

DROGUES - COLONIALS

PRODUCTES QUIMICS

FRUITES SEQUES-LLEGUMS

CONSERVES - CONFITERIA

BLANC D' ESPANYA

JOAN HILL FERRET EXPLOTACIÓ COL·LECTIVA

Direcció:

Rambla Francesc Macià, 7
Telèfon 214 : Apartat 12

Magatzems:

Joan Maragall, 28 i 30

Fàbriques:

Misser Rufet
i Plaça de la República

VILAFRANCA DEL PENEDÉS

L'antiga Casa VICENTÓ

assabenta als seus clients
i públic en general el trasllat
de l'establiment al

carrer B. Durruti, 10 (abans Ferrers)

LLANES I SEDES...
obtindreu un bon rentat emprant

PALO JABON (FUSTETS)

m a r c a :
"S I M"

ALFALS
PALLES
TREPADLLES
FULLA D'OLIVERA
i altres FARRATGES

Qualitats immillorables
Bons preus
Repartiment a domicili
per Vilafranca i comarca

PERE BUSQUET

Isidre Rius, 5 i 7
Apartat 23
Telèfon 51 VILAFRANCA DEL PENEDÉS

Cereals - Despulles del blat - Ferros - Carbons - Fustes

SASTRERIA CORET

NOVETATS

ECONOMIA

DISTINCIÓ

Tall i confecció immillorable... CORET, Sastre

B. Durruti, 19 (abans Ferrers)
VILAFRANCA DEL PENEDÉS

Relotges:
Reparacions:
Garantia:

CASADEMUNT

Casa especialitzada en rellotgeria.
Grans assortiments de rellotges de
tota mena i preus.

P. Constitució, 24
VILAFRANCA

PERFUMERIA
BISUTERIA

MERCERIA
MODES

RAMON SALA

Casa especialitzada en llanes
Tenim les darreres novetats

Plaça de la Constitució, 21 - VILAFRANCA

J. MIRALLES

Farmàcia
i laboratori

Cort, 1 i A. Guimerà, 2 - Telèfon 123 - Vilafranca del Penedès

Tècnic - Radio

Rambla F. Macià, 8
VILAFRANCA

Material fotogràfic
Laboratori
Còpies - Ampliacions
Rapidesa en l'entrega

Venda i reparació d'aparells de radio